

«Бачить — не бачить...» (1891)

Глібов Леонід Іванович

Бачить — не бачить,
Чути — не чує,
Мовчки говорить,
Добре мудрує.
Кривду соромить,
Правди навчає,
Часом жартує,
Смішки справляє,—
Люба розмова;
Дай, боже, діти,
З нею довіку
Знаťся-дружити.

Хто ж то така
В світі щаслива,
Мудра, правдива
І жартовлива?
Як не вгадали,
Стану в пригоді,
Річ коротенька:
Книжка, та й годі.

[1891]

Постійна адреса: http://ukrlit.org/hlibov_leonid_ivanovych/bachyt_ne_bachyt